

מסכת מועד קטן דף טו

מצורע	מנודה לשמים	מנודה	אבל	
אסור	(אסור)	אסור	אסור	תספורת
חייב	חייב	?	חייב	עטיפת הראש
?	(תיקו)	תיקו	אסור	הנחת תפילין
אסור	אסור	?	אסור	שאלת שלום
מותר	(מותר)	מותר	אסור	דברי תורה
אסור	(אסור)	אסור	אסור	תכבוסת
חייב	(תיקו)	תיקו	חייב	קריעה
תיקו	(תיקו)	תיקו	חייב	כפיית המטה
תיקו	(מותר) מוחרם מותר	מותר	אסור	עשיית מלאכה
תיקו	?	?	אסור	רחיצה (בכלל סיכה)
תיקו	?	?	אסור	נעילת הסנדל
אסור	מותר	?	אסור	תשמיש המטה
אסור	מותר	?	אסור	משלח קרבנותיו

- **אבל אסור בתספורת**, מדקאמר להו רחמנא לבני אהרן במיתת נדב ואביהוא "ראשיכם אל תפרעו", מכלל דלאחריני אסורין. **בברייתא תני מנודין ומצורעין אסורין לספר ולכבס**....
- **מנודה שמת**, ב"ד סוקלין את ארונו, ר' יהודה אומר, לא שיעמידו עליו גל אבנים כגל של עכן, אלא ב"ד שולחין ומניחין אבן גדולה על ארונו.
- **אבל חייב בעטיפת הראש** מדקאמר ליה רחמנא ליחזקאל "ולא תעטה על שפם", מכלל דכ"ע מחייבי.
- **ברייתא בתענית** דף יד: - והן **מתעטפין** ויושבין כמנודין וכאבלים עד שירחמו עליהם מן השמים (לאחר שהתענו "ג' תעניות צבור), ואמר אביי שאין ראייה **למנודה** שחייב בעטיפת הראש, דדילמא שאני **מנודה לשמים** דחמיר.
- **אבל אסור להניח תפילין** מדקאמר ליה רחמנא ליחזקאל "פארך חבוש עליך", מכלל דכ"ע אסור.

מסכת מועד קטן דף טו

לרבות כהן גדול	"וְהִצְרוּעַ אֲשֶׁר-בוֹ הִנָּגַע
הבגדים יהיו מקורעים	בְּגָדָיו יִהְיוּ פְּרָמִים
ר"א - אין פריעה אלא גידול שער ר"ע - כמו שבגד חוץ מגופו, כן פרוע חוץ מגופו (תפילין או כובע אסור)	וְרֵאשׁוֹ יִהְיֶה פָּרוּעַ
עטיפת הראש שיהו שפתותיו מבדקות זו בזו, שיהא כמנודה וכאבל, ואסור בשאילת שלום	וְעַל-שָׂפָם יַעֲטֶה וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא"

- **אבל אסור בשאילת שלום ובדברי תורה**, דקאמר ליה רחמנא ליחזקאל "האנק דום", שבדבר זה תנהוג אבלות שתדום ולא תשאל לשלום.
- **תנן בתענית דף י"ב** - **ובשאלת שלום** בין אדם לחברו כבני אדם הנוזפין למקום, ואמר אביי שאין ראיה **למנודה** שאסור בשאלת שלום, דדילמא שאני מנודה לשמים דחמיר.
- **זה דתני במצורע** שיהא **כמנודה** וכאבל ואסור **בשאילת שלום**, אינו ראיה שמנודה אסור בשאילת שלום, שדלמא הכי קאמר שיהא מצורע כמנודה וכאבל במילי אחרנייתא, ועוד שמצורע אסור בשאילת שלום.
- **מנודה מותר בדברי תורה**, דת"ש
מנודה שונה ושונין לו, נשכר ונשכרין לו,
מוחרם (שמחמירין בחרם לאחר ששים יום דשונין לאחר שלשים, ומחרימין לאחר ששים) לא שונה ולא שונים לו, לא נשכר ולא נשכרין לו, אבל **שונה** הוא לעצמו... ועושה לו חנות קטנה...
- **מצורע מותר בדברי תורה** דת"ש "והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לפני ה' אלקיך בחורב".... באימה וביראה... מכאן אמרו הזבין והמצורעין ובוועלי נדות מותר לקרות בתורה... ובעלי קריין אסורין, לפי שבא להם מחמת שמחה וקלות ראש וליכא אימה.
- **אבל אסור בתכבוסת** דכתיב "וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל..." , משמע שבגדי אבל ניכרין הן משום שמלוכלכין הן מחמת אסור תכבוסת.
- **אבל חייב בקריעה** מדקאמר ליה רחמנא לבני אהרן במיתת נדב ואביהוא "לא תפרומו", מכלל דכ"ע מחייבי.
- **מצורע חייב בקריעה** דת"ש בגדיו יהיו פרומים, שיהו מקורעים.
- **אבל חייב בכפיית המטה**, דתני בר קפרא דמות דיוקני נתתי בהן ובעוונותיהם הפכתיה, כפו מטותיהן עליה.
- **אבל אסור בעשיית מלאכה**, דכתיב "והפכתי חגיכם לאבל", מה חג אסור במלאכה, אף אבל אסור במלאכה.
- **אבל אסור ברחיצה**, דכתיב "ואל תסוכי שמן", ורחיצה בכלל סיכה.

מסכת מועד קטן דף טו:

- **אבל אסור בעשיית מלאכה**, דכתיב "והפכתי חגיכם לאבל", מה חג אסור במלאכה, אף אבל אסור במלאכה.
- **אבל אסור ברחיצה**, דכתיב "ואל תסוכי שמן", ורחיצה בכלל סיכה.
- **אבל אסור בנעילת הסנדל** מדקאמר ליה רחמנא ליחזקאל "ונעליך תשים ברגליך", מכלל דכ"ע אסור.

<p>ברייתא תענית י"ג. בענין תעניות צבור - כשאמרו אסור במלאכה, לא אמרו אלא ביום, אבל בלילה מותר,</p>
<p>וכשאמרו אסור בנעילת הסנדל, לא אמרו אלא בעיר, אבל בדרך מותר, הא כיצד יוצא לדרך נועל, נכנס לעיר חולץ,</p>
<p>וכשאמרו אסור ברחיצה, לא אמרו אלא כל גופו, אבל פניו ידיו ורגליו מותר,</p>
<p style="text-align: center;">וכן אתה מוצא במנודה ואבל.</p>
<p>וגמ' שלנו מביא ראיה באיסור מלאכה, ובאיסור רחיצה, ובאיסור נעילת הסנדל, שמנודה נמי אסור בהם, מזה דתניא בברייתא "וכן אתה מוצא במנודה", מאי לאו אכולהו?</p>
<p>והגמ' דוחה הראיה בכל פעם ופעם, "לא אשאר" - ופירש רש"י על הלכה של עטיפת הראש (תענית יד): ופירש רש"י בתענית וכן פירשו התוס' כאן אשאר הלכות בברייתא זו.</p>

- **אבל אסור בתשמיש המטה** דכתיב "וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה", מכלל דמעיקרא אסור.
- **מנודה מותר בתשמיש המטה** דתני כל אותן שנים שהיו ישראל במדבר מנודין היו ושימשו מטותיהם, ואמר אביי שאין ראיה משם, שדלמא מנודה לשמים שאני דקיל, אבל סתם מנודה אסור בתשמיש המטה, ואע"פ שאמרנו לעיל דמנודה שמים חמיר, דלמא ספוקי מספקא ליה, וזיל הכא קמדחי ליה וזיל....
- **מצורע אסור בתשמיש המטה דתניא** "וישב מחוץ לאהל", שיהא כמנודה וכאבל, ואסור בתשמיש המטה, ואין אהל אלא אשתו, שנאמר "שובו לכם לאהליכם", ואין להביא ראיה מכאן למנודה....
- **אבל אינו משלח קרבנותיו דתניא** ר"ש אומר שלמים בזמן שהוא שלם, ולא בזמן שהוא אונן. וזה דתני כל אותן שנים שהיו ישראל במדבר מנודין היו ושלחו קרבנותיהן, אמר אביי שאין ראיה משם, שדלמא מנודה לשמים שאני דקיל, אבל סתם מנודה אינו משלח קרבנותיו, ואע"פ שאמרנו לעיל דמנודה שמים חמיר, דלמא ספוקי מספקא ליה, וזיל הכא קמדחי ליה וזיל....

מסכת מועד קטן דף טו:

• מצורע אסור לשלח קרבנותיו דתניא

בכהן משתעי קרא	"וְאֶל־מֵת אָדָם לֹא יָבֹא לְטִמְאָה כִּי אִם־לְאָב וּלְאִם....."
משיפריש מן המת מונין שבעת ימי הזאתו	וְאַחֲרֵי טְהָרָתוֹ שִׁבְעַת יָמִים
ושבעת ימים אחרים יספרו לו, מדאפקיה רחמנא בלשון ספירה ולא נקט הזאה, שמעינן ז' ימי ספירו אם נצטרע	(שִׁבְעַת יָמִים) יִסְפְּרוּ־לוֹ
זו כהן (גדול) הדיוט כשמחנכין אותו לעבוד תחילה	וּבְיוֹם בָּאוּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ אֶל־הַחֹצֵר הַפְּנִימִית לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ
<p>יְקָרִיב חֲטָאתוֹ..." - זו עשירית האיפה, דברי רבי עקיבא, אלמא שלא היה יכול להקריב קרבנו עד שנטהר מטומאת מת, והוא הדין מצרעתו. ר"ש אומר, בָּאוּ, יְקָרִיב, בזמן שראוי לביאה ראוי להקרבה, בזמן שאינו ראוי לביאה אינו ראוי להקרבה.</p>	

If you would like the shakla vetarya summaries emailed directly to you (before it is posted on the website), or to give feedback, please email blumenfeldyaakov@gmail.com.